

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010354
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2017:7915010354.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom Mgr. Jozefom Nadzomom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.1.2017 v Trebišove, takto

rozhodol:

Obžalovaného D. J., J.. XX.XX.XXXX v Michalovciach, trvale bytom G.,
S. V. XX/XX

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodzuje spod skutku obžalovaný Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 58/15 zo dňa 03.08.2015, ktorý mal spáchať tak, že bez udania vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom OS TV sp. zn. 7T/74/2014 z 30.06.2014, právoplatným 29.07.2014 napriek tomu, že osobne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody najneskôr do 08.08.2014, o odklad výkonu trestu nepožiadaval, výzvu nerešpektoval, do výkonu trestu v určenom termíne nenastúpil a dňa 21.09.2014 bol do výkonu trestu dodaný, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Dňa 4.8.2015 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trebišov, sp. zn. 1 Pv 58/15/8877-12 podaná na obvineného D. J., J.. XX.X.XXXX v Michalovciach, trvale bytom G., S. V. XX/XX, bez pracovného pomeru, na skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Po doručení obžaloby samosudca postupoval v súlade s § 238 Trestného poriadku a po preskúmaní obžaloby a celého spisového materiálu v zmysle § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku nariadil hlavné pojednávanie s termínom na deň 9.2.2016, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, jeho obhajca, svedkyňa H. J., J.. X.X.XXXX (dcéra obžalovaného). Z predvolaných osôb sa hlavného pojednávania nezúčastnila svedkyňa M. G., J.. XX.XX.XXXX, ktorá svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní ospravedlnila zhoršeným zdravotným stavom a práceneschopnosťou.

Po prednesení obžaloby bol obžalovaný samosudcom poučený o jeho právach a povinnostiach a tiež o práve urobiť jedno z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný. Následne bol obžalovaný vypočutý ku skutočnostiam skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní a vo svojej výpovedi tiež uviedol, že osobne neprevzal výzvu na nástup do výkonu trestu odňatia slobody, že za neho poštu zvykne preberať jeho manželka, ktorá nie je psychicky v poriadku, že pošťárka

Anna Balogová nehovorí pravdu, keď tvrdí, že výzvu na nástup do výkonu trestu od nej osobne prevzal. V závere svojej výpovede uviedol, že mu poštarka zvykla vulgárne nadávať.

Ďalej bola vypočutá svedkyňa H. J., (dcéra obžalovaného), ktorá vo svojich výpovediach na súde uviedla, že všetky zásielky doručované obžalovanému číta ona, nakoľko obžalovaný nevie čítať, ani písať a nevie ani po slovensky, s tým, že obžalovanému žiadna výzva zo súdu nebola doručená, lebo by o nej vedela. Nevylučuje však možnosť, že výzvu prebrala jej mama, teda manželka obžalovaného, ktorá ju mohla stratiť, či hodiť do krbu, nakoľko každý deň pije alkohol a nie je psychicky v poriadku. Vo svojej výpovedi tiež uviedla, že nie je vylúčené, že poštarka M. G. vôbec nedoručila jej otcovi súdnu výzvu. V závere dodala, že si pamätá ako poštarka jej otcovi vulgárne nadávala, že bola liečená na psychiatrii a tiež to, že aj susedia sa sťažovali, že im poštarka nedoručuje zásielky.

Po odročení hlavného pojednávania bola dňa 26.1.2017 vypočutá svedkyňa M. G., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že toho času bola zamestnankyňa Slovenskej pošty, a že obžalovaného a jeho rodinu pozná. Pokiaľ ide o konkrétnu zásielku s doručenkou zo dňa 29.7.2014, tak na konkrétne okolnosti si nepamätá, ale pamätá si, že obžalovaný preberal zásielky zväčša neochotne a opitý. Svedkyňa tiež uviedla, že zásielky určené do vlastných rúk vždy doručovala len osobám, ktorým boli určené. V závere uviedla, že obžalovaný ju pred výsluchom na polícii žiadal, aby vypovedala v jeho prospech.

Po výpovediach svedkov samosudca v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom strán prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne F. J.Á. (manželka obžalovaného) a v zmysle § 269 Trestného poriadku vykonal listinné dôkazy ich prečítaním oboznámením, pričom ide o:

- zápisnicu o konfrontácii medzi obvineným a svedkyňou M. G. (č.l. 30-31);
- výzvu na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 23.7.2014 (č.l. 33);
- doručenkou k výzve na nastúpenie do výkonu trestu (č.l. 34);
- správa od Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 23.2.2016 (č.l. 112);
- charakteristiky a odpis Registra trestov (č.l. 74);
- správa obce Boľany o prehľade dochádzky pri výkone aktívnej činnosti zo dňa 7.3.2016 (č.l. 114-115);
- správa od Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 13.5.2016 (č.l. 130);

a v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom strán vykonal tieto dôkazy ich prečítaním a oboznámením:

- znalecký posudok (č.l. 43-59);
- kópie doručeníek (č.l. 62);

a z pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp.zn. 5T/103/2015

- rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 5.11.2015, sp. zn. 5T/103/2015 (č.l. 181-182).

Následne podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil samosudca dokazovanie za skončené a udelil slovo na záverečné reči.

Prokurátor v záverečnej navrhovel uznať obžalovaného vinným a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a zároveň poukázal na usvedčujúcu výpoveď svedkyne M. G. a na znalecký posudok, ktorý podľa neho z časti preukazuje vinu obžalovaného.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že vina obžalovaného nebola jednoznačne a nepochybne preukázaná a poukázal na závery znaleckého posudku, motív svedkyne M. G. ohľadom jej odmeňovania vo vtedajšom zamestnaní, nedôveryhodnosť svedkyne M. G. vzhľadom na jej psychiatrické liečenie a nebezpečenstvo trestného stíhania za trestný čin krivej výpovede v prípade iných tvrdení ako tých, ktoré uviedla v prípravnom konaní. Tiež poukázal na skutočnosť, že svedkyňa si nepamätala na konkrétne okolnosti daného doručenia a tiež, že si to mohla pomýliť s inými doručeníami, nakoľko v tom čase doručovala obžalovanému do vlastných rúk aj súdne písomnosti v inej trestnej veci.

Obžalovaný vo svojej záverečnej reči uviedol, že nie je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom to isté uviedol aj pri práve posledného slova.

Na základe vykonaného dokazovania boli súdom zistené tieto skutočnosti:

Trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T/74/2014 zo dňa 30.6.2014, právoplatným dňa 16.7.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, s tým, že pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému mala byť vo vyššie spomenutej trestnej veci dňa 29.7.2014 doručená do vlastných rúk výzva na nástup do výkonu trestu zo dňa 23.7.2014 (č.l. 33) o čom svedčí pripojená doručka s označením 7T/74/2014-57 vz. 73, šek L10/8 87/129 (č.l. 34).

Zo znaleckého posudku z odboru písomoznalctvo (č.l. 43-73) vyplýva, že podpis na vyššie spomenutej súdnej doručke nie je možné uznať ako jednoznačný a nesporne pravý podpis obžalovaného D. J..

Z výpovede svedkyne H. J. bolo zistené, že obžalovaný jej dáva každú doručnú zásielku prečítať nakoľko nevie písať, čítať, nerozumie slovenskému jazyku a tá nemá vedomosť o tom, že by bola obžalovanému takáto výzva doručená.

Z výpovede svedkyne M. G. súd zistil, že svedkyňa si síce pamätá na doručenie písomnosti obžalovanému, avšak nepamätá si na konkrétne okolnosti doručenia zásielky do vlastných rúk týkajúcej sa danej trestnej veci.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná. K tomuto záveru dospel predovšetkým na základe znaleckého posudku z odboru písomoznalctvo, z ktorého vyplýva, že podpis bol upotrebitelný na skúmanie a porovnávanie, a že podpis na súdnej doručke nie je možné uznať ako jednoznačný a nesporne pravý podpis obžalovaného D. J.. V takom prípade je vhodné a potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo, v zmysle ktorej nemožno obvinenému/obžalovanému pričítať vinu za niečo, čo nie je jasne preukázané. Z vyššie uvedeného možno teda určiť, že obžalovaný nemal vedomosť o tom kedy najneskôr má nastúpiť výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov uloženého právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 30.6.2014, sp. zn. 7T/74/2014. Opomenutie nástupu obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody teda nenaplnilo skutkovú podstatu prečinu, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe.

K uvedenému záveru súd dospel aj na základe výpovede svedkyne H. J., ktorej výpoveď bola síce spočiatku nejasná a rozporuplná, avšak po odstránení rozporov v jej výpovediach mal súd za preukázané, že obžalovaný sa pri preberaní zásielok spoliehal na pomoc jeho dcéry - svedkyne, nakoľko nevie čítať, písať a nerozumie slovenskému jazyku, pričom tá nemá žiadnu vedomosť o tom, aby obžalovanému bola predmetná výzva doručená do vlastných rúk.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne M. G. - bývala zamestnankyňa Slovenskej pošty, a.s., ktorá mala toho času obžalovanému doručiť do vlastných rúk výzvu na nástup do výkonu trestu, k tej možno uviesť, že svedkyňa si síce pamätá na doručovanie písomností obžalovanému do vlastných rúk, avšak tých bolo viac a nepamätá si na konkrétne okolnosti doručenia výzvy na nástup do výkonu trestu, ktoré sa týka prejednávanej veci. Pochybnosti zo strany svedkyne len utvrdzujú súd vo vyvodenom závere, že obžalovanému nebola do vlastných rúk doručená predmetná výzva, že o nej nemal vedomosť.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné reagovať aj na tvrdenia obhajoby týkajúce sa zdravotného stavu svedkyne M. G. ako aj na tvrdenia ohľadom jej motivácie pri doručovaní zásielok. Súď nepovažuje tieto tvrdenia za relevantné, nakoľko nie je nijak preukázané, že svedkyňa v čase doručovania predmetnej výzvy (29.7.2014) bola liečená na psychiatrii (začiatok ústavného liečenia od dňa 10.7.2015) a tiež, že jej motivácia mať vyšší zárobok doručením čo najväčšieho počtu zásielok viedlo svedkyňu k nedodržaniu povinnosti pri výkone jej zamestnania. Práve naopak, vyžiadané správy od predchádzajúceho zamestnávateľa svedkyne nasvedčujú tomu, že svedkyňa si zodpovedne plnila pracovné úlohy, keďže v osobnom spise jej bývalý zamestnávateľ neviduje žiadne sťažnosti na jej vtedajšiu vykonávanú prácu.

Pre úplnosť je vhodné dodať, že súd pri rozhodovaní nebral do úvahy tvrdenia obžalovaného a svedkyne H. J. ohľadom neplnenia si pracovných povinností zo strany svedkyne M. G., o ktorých mal

obžalovaný a svedkyňa vedieť z reči iných (napr. susedov), lebo ide len o ničím nepodložené tvrdenia bez uvedenia konkrétnych osôb, ktoré niečo také videli a iných faktov, či dôkazov, ktoré by niečomu takému nasvedčovali.

V závere možno v krátkosti zhrnúť, že obžalovaný nie je vinný zo spáchania prečinu, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe, a síce prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko súdu nebolo jasne preukázané, že obžalovaný bol riadne upovedomený o najneskoršom možnom termíne nástupu do výkonu trestu, ktorý bez vážneho dôvodu nenastúpil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a odôvodnenie, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.